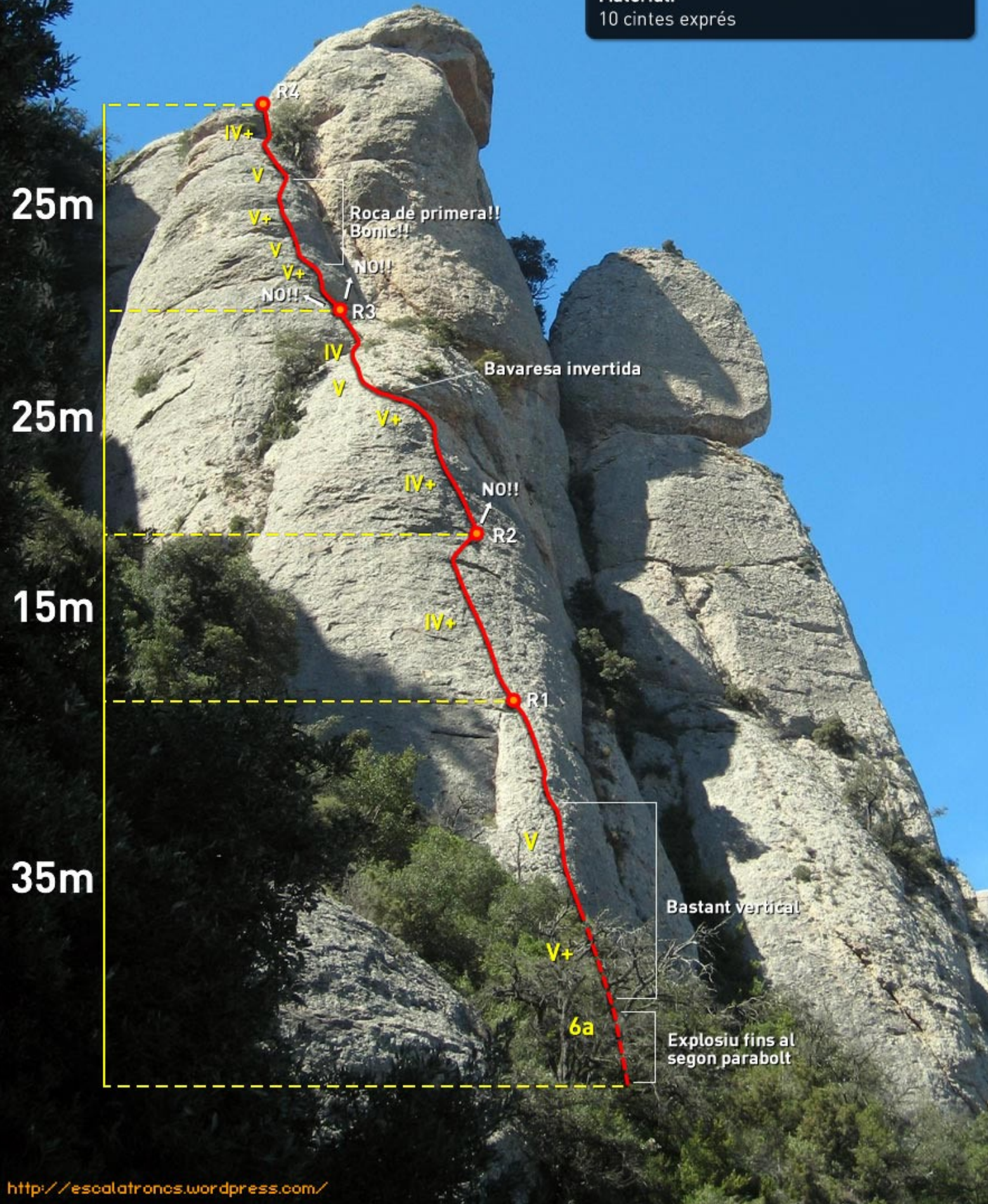

La Granota.
Que pum que pam (6a, 100 m)

Primera ascensió:
M.Millet, M.Gregorio i N.Dalmases (1995)

Material:
10 cintes exprés

25m

25m

15m

35m

R4

IV+

V

V+

V

V+

NO!!

NO!!

Roca de primera!!
Bònic!!

R3

IV

V

Bavaresa invertida

V+

IV+

NO!!

R2

IV+

R1

V

V+

6a

Bastant vertical

Explosiu fins al segon parabolt

De característiques similars a la seva popular veïna [Pique Longue](#), però un xic més difícil, Que pum que pam és una bonica via de caire esportiu i grau moderat, ràpida, ben equipada (mai sobre-equipada) i amb bona roca. Hi ha la possibilitat d'allargar l'escalada amb els dos primers i dos darrers llargs de la [Pique Longue](#), aconseguint així 70 metres més de via. Bona opció per quan busquem ombra a la tarda o sol al matí.

- Via: Que pum que pam
- Zona: Montserrat – Càmping
- Dificultat: 6a (MD-)
- Dificultat obligada: V
- Llargària: 100 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Via equipada amb parabolts i espits
- Material: 10 cintes exprés
- Orientació: Est
- Valoració:***

Aproximació:

Des del Monestir prenem el camí en direcció a Sant Joan. Després de seguir el camí poca estona trobarem un rètol que diu "Mirador de Fra Gari", ens desviem i prenem aquest corriol, que seguim fins que veiem el peu de via (nom escrit a l'inici)

L1(6a)

La via s'inicia al costat mateix del camí i hi ha el nom pintat. Tot i que a la ressenya que dúiem marca aquest primer llarg com V+ la veritat és que l'entrada ens va semblar molt més que això, entre 6a/6a+ tranquil·lament. La via s'inicia totalment vertical i amb passos explosius sobre petits forats, al passar la segona xapa ja agafem un bon cantell i la tirada afluixa de cop. A partir d'aquest punt ens resta una bonica placa que poc a poc va perdent verticalitat fins arribar a la reunió. 35 metres.

L2(IV+)

Aquesta segona tirada es podria empalmar amb l'anterior. Es tracta d'una quinzena de metres de IV+ generós en preses i que es posa una mica més dret al arribar a la reunió. 15 metres.

L3(V+)

Aquesta és la tirada clau i més obligada de la via. Hem de sortir cap a l'esquerra (cap a la dreta va la "Blas que te vas") per de seguida seguir recte amunt. La paret es va posant vertical d'una manera progressiva fins que un petit sostre ens barra el pas. En aquest punt haurem de fer un curt i aeri flanqueig cap a l'esquerra. Aprofitem la fissura que hi ha al sostret per escalar en bavaresa i flanquejar amb seguretat. Un cop s'acaba el sostre seguim amunt per una placa tombada fins a la tercera reunió, que és compartida amb la Pique Longue. 25 metres.

L4(V+)

Sortim de la reunió en lleugera tendència a l'esquerra (cap a la dreta va la Pique Longue) i ataquem una deliciosa i vertical placa que guanyarem amb uns estètics passos d'equilibri i col·locació. La placa perd inclinació de seguida però ràpidament torna a posar-se vertical. Haurem de superar aquest tram, on la roca és de somni, i després decantar-nos cap a la dreta, per agafar els darrers metres del llarg de la Pique Longue. 25 metres. A partir d'aquest punt podem seguir dues tirades més per la Pique Longue o donar l'escalada per acabada.

Descens:

Un ràpel de 25 metres des de la quarta a la tercera reunió i un altre de 50 fins al peu de via de la Pique Longue.

El que més m'ha agradat:

- Itinerari ben trobat, amb passos força estètics.
- Bona roca.
- Ràpida de fer i combinable amb la Pique Longue.